

ת"פ 27917/03/16 - מדינת ישראל נגד שמעון ישראל סרויה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27917-03-16 מדינת ישראל נ' סרויה
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון ישראל סרויה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ג'ניה קליינמן

ב"כ הנאשם: עו"ד מיכאל עירוני

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן ובו שני אישומים.

באישום הראשון מואשם הנאשם בעבירת סחר בסם מסוכן לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973. על פי המיוחס לנאשם באישום זה, ביום 1.3.16 סמוך לשעה 21:30 פנה אלירן לוי לנאשם וביקש לרכוש ממנו מנת סם מסוכן מסוג קוקאין בסכום של כ- 200 ₪. אלירן לוי סיכם עם הנאשם כי ישלם לנאשם מספר ימים לאחר מכן. בהמשך, סמוך לשעה 23:20 הגיע לאלירן לוי בכלי רכב מסוג סיאט איביזה לרחוב בעיר והמתין לנאשם. סמוך לשעה 23:26 יצא הנאשם מביתו שבאותו הרחוב כשבידו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3543 גרם נטו, ונכנס לרכב בו המתין אלירן לוי. הנאשם העביר לאלירן לוי את הסם תמורת תשלום שצפוי היה לנאשם לקבל ביום ראשון, 6.3.16. הנאשם ביצע את המתואר בעודו מצוי בתנאים מגבילים של מעצר בית ותוך הפרת תנאים אלה.

באישום השני מואשם הנאשם בעבירת הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי המיוחס באישום זה, ביום 1.2.16 הורה בית משפט השלום בירושלים על שחרורו של הנאשם ממעצר בתנאים מגבילים שכללו מעצר בית מלא ברחוב בפיקוחן של חן סרויה ובת אל כהן, וערבויות כספיות. הנאשם יצא ממקום מעצר הבית ללא אישור בארבע הזדמנויות שונות, לרבות במועד המתואר באישום הראשון. הגם שדובר בארבעה מקרים שונים, כתב האישום מייחס לנאשם עבירה אחת בלבד של הפרת הוראה חוקית.

2. תשובת הנאשם לאישום ניתנה ביום 31.10.16 והובהרה ביום 29.11.16. הנאשם הודה בכל המיוחס לו באישום השני, למעט בטענה כי בהפרה נשוא האישום הראשון ביצע את העבירה שיוחסה לו באישום הראשון. ביחס לאישום הראשון הודה הנאשם בקיום המפגש עם אלירן לוי במועד המתואר באישום, אך כפר בכך שהעביר לאלירן סמים ובכך שאלירן העביר לו כסף.

3. מטעם המאשימה הוגשו, בהסכמה, הקלטות שנעשו בדרך של האזנת סתר לטלפון של הנאשם ומסרונים שנשלחו אל וממכשיר הטלפון הסלולארי שלו, חוות דעת המעבדה האנליטית בנוגע לסמים וחמש הודעות שנגבו מהנאשם. בנוסף העידו מטעם המאשימה השוטרים רן ישראלי, אריאל אסולין, ניר פרידמן ויוסי דיין והאזרחים אלירן לוי (להלן: "אלירן") ואיתמר בן שטרית. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

הראיות

4. ת/9 על חלקיו השונים כולל תקליטור ותמלילי 30 שיחות טלפון ומסרונים שנקלטו בהאזנת סתר למכשיר הטלפון שאין מחלוקת שהוא של הנאשם. התקליטור כולל שיחות טלפון לא מעטות שלא תומללו ונראות לא רלבנטיות לאישום, לא ברור מדוע צורפו, ומכל מקום לא שקלתי אותן במסגרת בחינת הראיות.

סימון תמלילי השיחות בתיק המוצגים שהוגש מטעם המאשימה ונסרק לתיק בית המשפט שגוי, ואינו תואם את סימונם באינדקס של תיק המוצגים. ההתייחסות לשיחות להלן תהיה לפי סימונם באינדקס, ולא לפי הסימון על גבי המוצגים עצמם (אשר שונה על ידי בתיק המוצגים של בית המשפט כדי למנוע בלבול).

על ת/9 ב נכתב כי מדובר בשיחה בין הנאשם לבן חליוא שהתקיימה ביום 1.3.16 בשעה 21:30:36, בה נשמע בן אומר לנאשם כי דוד שלו, אלירן, רוצה לדבר עם הנאשם ושאל את הנאשם אם יכול לתת לדוד את מספר הטלפון שלו. הנאשם השיב בחיוב.

ת/9 ג מתעד שיחה בין הנאשם לבין אדם אחר באותו תאריך, בשעה 23:02:40, ובה שואל הנאשם את האחר האם מספר הטלפון של אלירן הוא והאחר משיב בחיוב.

ת/9 ד מתעד שיחה בין הנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:01:34 בה אלירן אומר לנאשם שידבר איתו בהודעות.

ת/9 ו הוא מסרן ששלח הנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:02:23 ובו כתב הנאשם שהוא בבית ושאל אם אלירן רוצה לבוא.

ת/9 ז הוא מסרן ששלח אלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:03:04 ובו כתב אלירן לנאשם "כן אחי כסף יום ראשון בסדר אחי? אני צריך לקבל מבן אדם."

ת/9 ח הוא מסרן ששלח אלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:03:47 ובו נכתב "תהיה רגוע הכול בסדר".

ת/9 ט הוא מסרן ששלח הנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:03:52 ובו נכתב "לא מבין אחי תבוא אני בבר אילן"

ת/9 הוא מסרון ששלח אלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:04:25 ובו נכתב "לוקח עכשיו אחי כסף ביום ראשון בסדר?"

ת/9יא הוא מסרון ששלח הנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:04:30 ובו נכתב ".....".

ת/9יב הוא מסרון ששלח הנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:04:55 ובו נכתב "בסדר אבל?"

ת/9טז מתעד שיחת טלפון בין הנאשם לאלירן בשעה 23:05:06 ובה אומר הנאשם לאלירן שיותר על ההודעות, וכי הוא נמצא בבר אילן, אם הוא רוצה לבוא, שיבוא.

ת/9יח הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:13:20 ובו כתב אלירן "5 דקות אצלך".

ת/9יט הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:18:00 ובו כתב אלירן "אני בחוץ".

ת/9כ הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:20:09 ובו כתב אלירן "????".

ת/9כא הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:20:11 ובו כתב אלירן "????".

ת/9כב הוא מסרון שנשלח מהנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:22:01 ובו נכתב "3 דקות".

ת/9כג הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:25:03 ובו כתב אלירן "מה אחי ייבשת אותי".

על ת/9כד נכתב כי הוא מתעד שיחת טלפון בין הנאשם לבן חליווא בשעה 23:25:08 במהלכה אומר בן לנאשם כי הוא לא עונה, וכאשר הנאשם שואל "מה אומר" עונה בן: "אלירן" ומוסיף כי הוא בחוץ, בשער. הנאשם אומר שהוא יודע.

ת/9כה הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:27:36 ובו כתב אלירן "????".

ת/9כו הוא מסרון שנשלח מהנאשם לאלירן ביום 1.3.16 בשעה 23:27:56 ובו כתב הנאשם "אני בא".

ת/9כז הוא מסרון שנשלח מאלירן לנאשם ביום 1.3.16 בשעה 23:28:22 ובו כתב אלירן "הרגת אותי".

ת/9כח מתעד שיחת טלפון בין הנאשם לאלירן שנערכה ביום 1.3.16 בשעה 23:28:47 ובה אלירן שואל את הנאשם איפה הוא והנאשם אומר לו לרדת למטה "עד הסוף אחורה".

על ת/9כט ות/9ל נכתב כי הם מתעדים שתי שיחות טלפון בין הנאשם לבן חליווא שהתקיימו ביום 2.3.16 בשעות 00:19 ו-00:41.

5. דו"ח הפעולה שערך השוטר אריאל אסולין (ת/1) הוגש בהסכמה במקום חקירה ראשית והוא נחקר רק בחקירה נגדית. על פי דו"ח הפעולה שערך, בין התאריכים 1.3.16 בשעה 19:20 לבין 2.3.16 בשעה 01:00, הוא השתתף בפעילות לעבר הנאשם שהיה חשוד בסחר בסמים במהלכה התמקם בתצפית לעבר ביתו של הנאשם שברחוב ב..... סמוך לשעה 20:20 הבחין בנאשם שמוכר לו יוצא מבנין ביתו כשהוא מעשן ומחזיק בידו מכשיר טלפון. בשעה 20:25 נראה הנאשם כשהוא חוזר לכיוון בנין ביתו, ומאותה שעה ועד השעה 22:50, נראה

הנאשם נכנס ויוצא מבנין ביתו מספר רב של פעמים, לעיתים מעשן ולעיתים משוחח בטלפון או משוחח עם שכניו. בשעה 22:52 רכב מסוג טויוטה אייס לבנה הגיע ונעצר סמוך לכניסה לבנין בו מתגורר הנאשם. הנאשם ניגש לעבר חלון הנהג של הרכב, הכניס את ידיו פנימה ונראה משוחח עם יושבי הרכב. בשעה 22:57 הנאשם נפרד מיושבי הרכב ונכנס לכיוון בנין ביתו. לאחר שנכנס, הטויוטה נסעה בנסיעה לאחור מבנין ביתו של הנאשם עד לרחוב בר אילן ועזב את המקום, ונראו ברכב לפחות שני אנשים שישבו במושב הקדמי. בשעה 23:18 הגיע מרחוב בר אילן לרחוב רכב מסוג סיאט איביזה בצבע לבן, נסע עד סוף הרחוב, ביצע פניית פרסה ונעמד בסמוך לבנין ביתו של הנאשם. לאחר מספר דקות הרכב התחיל בנסיעה עד אמצע הרחוב ונעצר ולאחר מכן דרדר עצמו בנסיעה לאחור לכיוון בנין ביתו של הנאשם ונעצר בסמוך. בשלב זה הנאשם יצא מביתו, פתח את דלת המושב שליד הנהג, התיישב בתוכו כאשר דלת הרכב פתוחה והשניים נראו משוחחים. לאחר כמה שניות, הנאשם יצא מהרכב וחזר לבנין ביתו ורכב הסיאט החל בנסיעה עד לרחוב בר אילן. בשעה 00:45 חזר רכב הטויוטה אייס מכיוון רחוב בר אילן לכיוון רחוב נעצר בסמוך לבנין ביתו של הנאשם, אדם לבוש בגדים כהים ניגש לעבר בנין ביתו של הנאשם, והרכב עצמו נסע בנסיעה לאחור ועמד מול ביתו של הנאשם עם הפנים לכיוון רחוב בר אילן. בשעה 00:48 הנאשם יצא מביתו יחד עם האדם שירד מרכב הטויוטה והשניים נשענו על מונית שחנתה בסמוך לבנין, שוחחו ועישנו. בחקירתו הנגדית השיב העד כי התמקם בתצפית באותו מועד על פי הנחיות שקיבל מהממונים עליו, ועל פי האמור בדו"ח הפעולה- בשל חשד לסחר בסמים. העד לא זכר מה בדיוק נאמר בתדריך וכמה אנשים היו בשטח או מי היו השוטרים האחרים. העד השיב כי לא ראה העברת כסף או סמים. תחילה אמר כי הדלת הייתה פתוחה והיה לו שדה ראייה לתוך הרכב (עמ' 10 שורות 28-29) אך לאחר מכן אמר כי היה ממוקם בתצפית אל מול חזית הרכב כך שלא יכול היה לראות את שהתרחש בתוכו (עמ' 11 שורות 1-2). העד לא ידע לומר מדוע לא נעצרו ולא נבדקו נוסעי רכב הטויוטה, ומכל מקום לא ידע מראש שאין כוונה לעצור את יושבי רכב זה והשיב כי זו החלטה של ראש הצוות.

6. דו"ח הפעולה של רס"ר ניר פרידמן הוגש במקום חקירה ראשית (ת/7). בדו"ח הפעולה עולה, כי ביום 2.3.16 בין השעות 00:20 - 02:30 השתתף בפעילות משטרתית יזומה שכוונה לנאשם. השוטר הגיע לרחוב והבחין ברכב טויוטה בה ישבה אוהד זכריה ליד מושב הנהג, והנאשם יחד עם אסף אוחנה עמדו סמוך לרכב. השוטר ערך חיפוש ברכב ואצל השלושה, ולא תפס דבר. שני האחרים שוחררו לדרכם. לאחר מכן ערך חיפוש ללא צו ליד ביתו של הנאשם ובארון מתכת שצמוד לבנין מצא נייר טואלט מגולגל בתוכו חומר חשוד כסם, ולידו פלאפון שנתפסו. בחיפוש שערך בביתו של הנאשם נתפסו יומן וארבעה מכשירי טלפון. הנאשם נעצר והובל לתחנת המשטרה.

בחקירתו הנגדית אישר השוטר כי לא היה המפקד בשטח וקיבל הוראות בקשר מהשוטר אסולין שתצפת על הבית. העד לא זכר כי ראה בעצמו מה מתרחש מסביב לבית, לא ידע מדוע רכב הטויוטה, שאין חולק שהגיע פעמיים באותו הערב סמוך לבית הנאשם, לא נעצר בפעם הראשונה שהגיע, אלא רק בפעם השנייה ולא זכר מה הסיבה שבגינה עצר את הנאשם או את התדריך שקיבל לקראת היציאה למשימה.

7. דו"ח הפעולה שערך רס"ל יוסי דיין הוגש במקום חקירה ראשית (ת/8). בדו"ח נכתב כי ביום 1.3.16 בין השעות 23:25 עד לשעה 01:00 השתתף בפעילות משטרתית אל עבר הנאשם שנחשד בסחר בסמים. במסגרת זאת התבקש לבצע בדיקה על רכב מסוג סיאט איביזה שהגיע סמוך לביתו של הנאשם. השוטר תיאר כי היה בקשר עין עם הרכב מרגע שעזב את רחוב ועד לרגע עיכובו סמוך לשביל האשל. כאשר הרכב הגיע ונעצר, דלת הנהג נפתחה אך הנהג, אלירן לוי, ישב עדיין בתוך הרכב. הוא הזדהה כשוטר, תפס בחוזקה את ידיו של אלירן ושאל

אותו אם יש לו משהו לא חוקי ברכב. אלירן השיב בשלילה והזמין אותו לחפש. העד ביצע חיפוש בתוך הרכב כאשר אלירן צפה בכל המתרחש. במהלך החיפוש תפס שקית קטנה ובתוכה חומר החשוד כסם, אשר נמצאה בתא הכוסות מתחת למכשיר הרדיו וליד מוט ההילוכים. הוא שאל את אלירן מה זה, ואלירן השיב כי אינו יודע וכי השקית אינה שלו. בנוסף נתפס ברכב מכשיר טלפון שאלירן אמר כי שייך לו ואלירן נעצר.

בחקירתו הנגדית הכחיש העד כי כשניגש לאלירן דפק על דלת הרכב עם פנס והכה אותו במכת אגרופ, ועמד על כך שכשהגיע לרכב הדלת הייתה פתוחה. העד אישר כי אלירן נעצר ליד ביתו, ואישר כי השוטרים ערכו חיפוש על גופו בהסכמתו של אלירן. העד טען כי החיפוש על גופו של אלירן נעשה במקום מוצנע, הכחיש כי מדובר באמצע הרחוב והבהיר כי הוא עצמו ערך גם את החיפוש על גופו של אלירן וגם את החיפוש ברכב. העד שלל את טענתו של אלירן כי לא ראה את מהלך החיפוש ברכב ושב וטען כי אלירן צפה במהלך החיפוש כולו. העד לא זכר באיזה שלב נמצאה השקית ולא זכר האם לבש כפפות כשביצע את החיפוש ותפס את השקית.

8. הודעותיו של העד אלירן לוי הוגשו במקום חקירה ראשית. עד זה נחקר כחשוד בביצוע עבירת הסמים, ובמועד שמיעת עדותו טרם התקבלה החלטה בנוגע לתיק החקירה בעניינו. עם זאת התביעה הודיעה טרם עדותו כי תעניק לו חסינות על דברים שיאמר במהלך שמיעת העדות ולא תעשה בהם שימוש נגדו. העד אמר בעדותו בחקירה הראשית כי עומד מאחורי מה שאמר בהודעותיו במשטרה וכי אינו זוכר את השתלשלות האירועים שכן אירעה שנה קודם לכן.

בהודעתו מיום 2.3.16 בשעה 1:53 (ת/4) אמר אלירן כי מעולם לא השתמש בסמים. הוא הלך לומר שלום לנאשם אותו הכיר מזה כשנה ויש ביניהם קשרי חברות רחוקים. השוטרים עצרו אותו ומצאו ברכבו סמים שאינו יודע כיצד הגיעו לשם. אלירן אמר כי באותו הלילה, סמוך לשעה 23:15 קבע להיפגש עם הנאשם באמצעות מסרונים מאחר ולא נפגשו זמן רב. הוא נסע למקום שסמוך לביתו הנאשם, הנאשם נכנס אליו לרכב, הם שוחחו במשך כ-11-10 דקות. העד שלל כי הבחין בדבר מה בידיו של הנאשם, שלל כי היו לו סמים ברכב קודם לפגישה ושלל כי מישהו היה ברכבו באותו היום חוץ מהנאשם. אלירן אמר כי מספר הטלפון שלו מזה כשנתיים הוא 050-4409409 ורק הוא משתמש בו, וכי ממספר זה אף שלח הודעות בהן קבע להיפגש עם הנאשם. העד הכחיש קיומם של חובות כספיים בינו לבין הנאשם.

בהודעתו מיום 3.3.16 בשעה 13:00 (ת/5) אמר אלירן כי הנאשם הוא מכר שלו, מעולם לא היה להם קשר רציף אלא שהם נוהגים לברך האחד את השני לשלום, ואין לו קשר עם מישהו אחר ממשפחתו של הנאשם. הוא הכיר את הנאשם מעבודתו בקיוסק אליו הגיע הנאשם כלקוח, ואז היו מדברים. מעולם לא בילו יחד, אין להם חברים משותפים, הוא לא נוהג להתקשר לנאשם טלפונית ולא שלח לו הודעות, למעט ההודעות ששלח ביום המעצר. לדבריו, באותו היום רצה לומר לו שלום, הגיע אליו לשכונה, חיכה עד שיצא, הם דיברו מעט והוא הלך משם. אלירן נשאל מה גרם לו ללכת לאדם שהוא לא חבר שלו ולא נגד דבר איתו בשעה 23:00 והשיב כי הוא נגד דבר עם הנאשם בקיוסק, והוא חביב, אז הוא הלך להגיד לו שלום. לדבריו, הנאשם אמר לו היכן הוא גר ולא אמר לו שהוא במעצר בית. הוא הגיע לבית הנאשם ברכב השייך לו ונמצא בשימוש הבלעדי. למיטב ידיעתו, החומר החשוד כסם נמצא מתחת למערכת האודיו ברכב, במקום עמוק שלא ניתן לראות בשגרה מה יש בו, והכחיש כי מדובר בחומר השייך לו או כי הנאשם מכר לו סמים או דבר מה אחר. לדבריו, מספר הטלפון של הנאשם שמור בזיכרון הטלפון שלו אך לא תחת שמו, והוא קיבל אותו מאדם שמכיר את שניהם, אך העד אינו יודע את שמו. לדבריו, הנאשם לא היה ברכבו לפני אותו מועד, במהלך השיחה הוא שאל אותו על שלומם של אשתו וילדיו, אך הודה כי אינו יודע את שמותיהם של אלה. לעד הוצגו המסרונים שהחליף עם הנאשם ביום האירוע והוא אישר את תוכנם, אך לגבי המסרון שבו נכתב כי יביא לנאשם כסף ביום ראשון טען כי מדובר

בהודעה שיועדה לאדם אחר, מכולת שבה הוא נוהג "לרשום", אך נשלחה לנאשם בטעות. אלירן אישר כי כשהמתין לנאשם מחוץ לביתו התכתב עם בן דודו, בן חליווא, במסרונים בהם אמר לו שהנאשם לא יוצא מהבית, ובן כתב לו שהוא מתקשר לנאשם. אלירן שב והכחיש כי הוא משתמש בסמים או מוכר סמים וביקש כי יערכו לו בדיקת סמים. אלירן התבקש להתייחס לתכתובת what's up שניהל עם בן חליווא ימים מספר קודם לכן וטוען כי התכתב עמו על אודות כסף שכן היה חייב לו.

בהודעתו מיום 7.3.16 (ת/6) שב אלירן על טענתו כי פגישתו עם הנאשם הייתה ידידותית והכחיש כל קשר לסמים. אלירן שב והתבקש להתייחס למסרונים שהוחלפו בינו לבין הנאשם והפנה להתייחסותו בהודעה קודמת, אולם באותו מועד אמר כי אינו זוכר מדוע כתב לנאשם "לוקח עכשיו אחי כסף ביום ראשון בסדר?" (כמפורט בת/9). אלירן טען כי מספר הטלפון של הנאשם אינו שמור בזיכרונות הטלפון שלו וטען כי קיבל אותו באותו הערב מאדם שעבר בקיוסק ושהוא אינו יודע את שמו אך מכיר את הנאשם ומסר לאלירן את המספר. בהמשך טען אלירן כי מדובר בהודעות שרצה לשלוח למכולת, לאדם בשם איתמר, ממנו ביקש לקנות מוצרים בהקפה, אך שלח בטעות לנאשם וכי בסופו של דבר לא לקח דבר מהמכולת. אלירן טען כי בעל המכולת נוהג "לרשום" לו חובות בשגרה, ואולם הוא שלח לו את ההודעה מאחר והיה עליו לפרוע את החוב והוא ביקש ארכה. אלירן התבקש להתייחס לשיחת טלפון מוקלטת בה נשמע מבקש מהנאשם לדבר איתו בהודעות ואמר כי בקשתו נבעה מכך שהיה באמצע פגישת עבודה בקיוסק. אלירן נשאל שוב על ההתכתבות עם בן חליווא וחזר על תשובותיו בת/5. אלירן אישר בהודעה זו כי מספר הטלפון של בן חליווא הוא 050-6990992.

בחקירתו הנגדית חזר אלירן על כך כי אין לו כל קשר לסמים ומעולם לא היה מעורב מעולם בענייני סמים. לגבי הקשר עם הנאשם אמר כי נהג לשוחח עמו בקיוסק על החיים ועל הרצון לסייע לנאשם. לאחר שהנאשם השתחרר מבית סוהר הוא הלך לראותו למשך כעשר דקות - רבע שעה, וכשיצא השוטרים תקפו אותו ושברו את רכבו. לאחר מכן הוא נלקח מאחורי בנין, הופשט ונערך עליו חיפוש. אחד השוטרים אמר לו שהוא יודע שהוא לא קשור לעניין ורק רוצה שיאמר את שמו של הנאשם, אך אלירן לא היה מוכן לומר דבר שאינו נכון. אלירן אישר כי הדברים שאמר בהודעותיו לגבי הכספים והסמים הם נכונים. לדבריו לא ראה היכן נתפסו הסמים ברכב, הוא לא ראה את החיפוש מאחר וגבו היה מופנה לרכב בזמן החיפוש. בהמשך אמר כי הרחיקו אותו מהאוטו כדי לחפש על גופו ובאותו הזמן ערכו חיפוש ברכב.

9. העד איתמר בן שטרית הוא בעלים של מרכול וחנות משקאות, הפועל, לדבריו, בין השעות 6:00 עד 23:00. העד אישר כי מכיר את אלירן לוי כלקוח מהשכונה אך אין לו את מספר הטלפון שלו. העד אישר בחקירה נגדית כי שוטרים הגיעו לביתו באחד הימים בשעה 23:00 וערכו חיפוש בבית, הוא נשאל שאלות על אלירן לוי והאם הוא חייב כסף בחנות והוא השיב שבמרבית הזמן הוא מחלק סחורה ולא נמצא בחנות, אך בהמשך, בתשובה לשאלה מדריכה של הסנגור, אמר שאלירן אמנם היה חייב לו כסף. בתשובה לשאלות נוספות בחקירה נגדית אישר העד כי ייתכן שכמה ימים קודם נפגש עם אלירן ושאל אותו על תשלום החוב וכן אישר כי סביר שאם אלירן רצה לקחת משהו מהחנות הוא ישלח אליו מסרון מרגיע שבו הוא אומר שהוא ישלם את החוב ביום ראשון. אין חולק כי מעד זה לא נגבתה הודעה וכי אמרתו תועדה במזכר שלא הוגש על ידי מי מהצדדים.

10. חוות דעת מז"פ (ת/10) מלמדת כי החומר שנתפס הוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3543 גרם נטו, וכי בחומר נוסף שנבדק לא נמצא סם מסוכן. אין מחלוקת על שרשרת הסם.

11. בהודעתו של הנאשם מיום 2.3.16 בשעה 3:17 (ת/12) כפר הנאשם בסחר בסמים. הנאשם טען כי ישב בכל משך היום בבית, אך יצא אל מחוץ לבית, לכניסה לבניין, כדי לעשן סיגריה, מאחר שיש לו ילדים קטנים בבית. הנאשם נשאל עם מי עישן והשיב שעם אף אחד, ואמר כי לפעמים באים אליו חברים היושבים עמו בכניסה או מגיעים לבקרו במקום מעצר הבית. הנאשם סירב לומר מי הם החברים מחשש שהשוטרים "ציקו" להם, אישר שמכשיר טלפון שמספרו 052-7372171 שייך לו והוא וילדיו עושים בו שימוש, לא זכר עם מי דיבר בשעות הערב של אותו היום, ואישר את תיאור הלבוש בעת מעצרו, התואם את תיאור השוטרים. בהמשך חקירתו ביקש הנאשם לשמור על זכות השתיקה.

12. בהודעתו של הנאשם מיום 2.3.16 בשעה 9:49 (ת/11) שב ואישר הנאשם כי עישן מחוץ לבית מאחר ויש לו ילדים קטנים בבית, ולטעמו לא היתה בכך הפרה של תנאי השחרור. הנאשם נשאל שאלות רבות בעניין הפרת מעצר הבית ועמד שוב ושוב על טענתו שלא יצא מהבנין אלא רק עמד בכניסה לבית, ובהמשך סירב לענות על שאלות נוספות ושמר על זכות השתיקה.

13. בהודעתו של הנאשם מיום 6.3.16 בשעה 9:15 (ת/13) הנאשם אישר שגר ב....., הכחיש סחר בסמים אך סירב לענות על שאלות נוספות הנוגעות לעבירות בהן מואשם או להתייחס לראיות שהוטחו בו ואמר כי אינו מאמין ביחידה החוקרת ועל כן מה שיש לו לומר יאמר בבית המשפט.

14. בהודעתו של הנאשם מיום 6.3.16 בשעה 12:12 (ת/14) שמר הנאשם על זכות השתיקה וכך גם בהודעתו מיום 9.3.16 בשעה 8:41 (ת/15).

15. החוקר רן ישראלי שגבה שלוש מהודעותיו של הנאשם נחקר בחקירה נגדית בלבד והסביר כי בהודעתו הראשונה נגבתה ממנו גרסה ראשונית בלבד ולאחריה, בהודעות הנוספות הוא עימת אותו עם חומרי החקירה החדשים שהתקבלו, ובהם גם תכתובת המסרונים שהחליף עם אלירן, ואז הנאשם שמר על זכות השתיקה.

16. הנאשם בעדותו במשפט אמר כי זמן קצר לפני האירוע נשוא האישום הראשון השתחרר מריצוי עונש מאסר בן ארבע שנים. הוא מכיר את אלירן זמן רב, אך קרוב קצת יותר לדוד של אלירן. הוא לא דיבר עם אלירן כלל בתקופת מאסרו. באותו הערב אלירן ביקש לבוא אליו והנאשם הסכים. אלירן חיכה לו מחוץ לבית והוא יצא אליו, נכנס לרכבו, דיבר איתו שתי דקות, במהלכן דרשו זה בשלומו של זה, והוא אמר לאלירן לבוא בשעה נורמלית מאחר וגר באותה עת אצל חמותו ולא יכול היה להזמין אותו לתוך הבית, אך גם חשש להישאר בחוץ עקב כך שהפר מעצר בית. הנאשם אישר כי הוא מסר לאלירן פרטים כיצד להגיע אליו וטען כי הוא לא העביר לאלירן דבר ונמנע מלשתף פעולה בחקירתו במשטרה מאחר והשוטרים איימו עליו שיחשפו בפני אשתו את הנסיבות שבהן הפר את מעצר הבית כמתואר באישום השני, וכן נלחץ מהסיטואציה שבה נעצר עוד אדם שאין לו קשר אליו. עוד הוסיף בהקשר זה כי אינו מדבר עם שוטרי ימ"ר ירושלים מאחר ואלה תקפו אותו בעבר ובמקרה הזה רצו להרוס את נישואיו.

הנאשם שב וטען שאין שום דבר שקושר אותו לסמים שנמצאו אצל אלירן, וכי לא נמצאו טביעות אצבע שלו על האריזה. הנאשם לא זכר האם לפני המפגש עם אלירן היה לו את מספר הטלפון של אלירן שמור בזיכרון הטלפון שלו. הנאשם

אישר כי התקשר לבן חליווא על מנת לוודא שאלירן שהתקשר אליו הוא אלירן שהוא מכיר.

הערכת הראיות

17. אני מקבלת את עדותו של השוטר יוסי דיין בנוגע לחיפוש שערך ברכבו של אלירן ותפיסת הסמים. לא התרשמתי כי לעד זה היה עניין כלשהו להפליל את אלירן או את הנאשם, והסברה המשתמעת מתוך עדותו של אלירן לפיה השוטרים הם שטמנו את הסמים ברכבו מופרכת ואין לה בדל אחיזה במציאות. אני מקבלת גם את עדויות השוטרים אריאל אסולין וניר פרידמן, הגם שבחקירתם הנגדית לא זכרו פרטים רבים מאותם אירועים בשל חלוף הזמן וריבוי המשימות בהן נטלו חלק מאז האירוע. לא התרשמתי כי היה להם אינטרס כלשהו להפליל את הנאשם, והדברים שנכתבו בדו"חות הפעולה שערכו והוגשו במקום חקירה ראשית קבילים וניתן לתת להם משקל מכח כלל הקפאת הזכירה שבעבר.

18. שיחות הטלפון ותכתובות המסרונים שהוחלפו בין אלירן לבין הנאשם מלמדות כי מדובר בשני מכרים שאין ביניהם קשרי חברות ואשר נדברו ביניהם להיפגש בשעה ובנסיבות בלתי שגרתיות.

נטען כי המסרונים והשיחות שבהן בן חליווא הוא צד לשיחה אינם קבילים, מאחר ובן חליווא לא היה עד במשפט. אין בידי לקבל טענה זו. אלירן או הנאשם היו צד לכל אחת מהתקשרויות אלה שתמליליהן הוגשו, ומשעה שהעידו בבית המשפט ניתן היה לחקור אותם על השיחות. הנאשם אישר את תוכן השיחות עם בן (עמ' 34), וגם אלירן אישר את תוכן המסרונים שהחליף עמו ומסר להם הסבר (ת/5 משורה 166, ת/6 משורה 126). משכך, גם השיחות והמסרונים שתמליליהם הוגשו שבהן בן חליווא הוא צד הן קבילות, ואולם העובדה שבן לא העיד במשפט ולא נשמעה גרסתו, יש בה כדי להפחית במשקלן של השיחות וההתכתבויות שהוא היה צד להן.

19. מהמסרונים ועדויות השוטרים ניתן ללמוד כי היה תיאום מוקדם ומרומז לפגישה בין הנאשם לאלירן, אשר רצה לקחת משהו מהנאשם ולשלם בהמשך. אלירן הגיע סמוך לביתו של הנאשם בשעה 23:18 וחיכה בקוצר רוח עד השעה 23:28 ולאורך ההמתנה שלח מסרונים עצבניים. לאחר תום המפגש הקצרצר בין השניים נמצאו ברכבו של אלירן סמים, שעל פי טענתו לא היו שם קודם לכן. מדובר במספר ראיות נסיבתיות שיש לבחון את המסקנות שניתן להסיק מהן בהתאם להלכה הפסוקה של בית המשפט העליון שהוזכרה, למשל, בע"פ 6167/99 **בן שלוש נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6), 577 ולפיה:

**"...רק אדם המסקנה מפלילה המוסקת מן הראיות הנסיבתיות וגוברת באופן ברור והחלטית על כל
לתזה עובדתית חלופית אחרת, כי אז ניתן לומר שהיא הוכחה מעל לספק סביר.
עליה להיות המסקנה הגיונית היחידה שניתן להסיק בנסיבות העניין,
ודי באפשרות קיומה של מסקנה אחרת שאינה רחוקה דמיונית כדילקיס ספק סביר
שדיבול וזיכוי של נאשם..."**

**תהליך הסקת המסקנה מפלילה המראיות הנסיבתיות הוא תלת-שלבי:
בשלב ראשון נבחנת כל ראיה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע אם ניתן להשתית עליה ממצא עוב
דתי;**

בשלב שני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה אם היא מערבת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה. הסקת המסקנה המפלילה היא תולדה של הערכה מושכלת של הראיות, המבוססת על ניסיון החיים ועל השכלה ישרה. אינה כרוכה כיכלראייה נסיביתית, כשהיא לעצמה, תספיק להרשעת הנאשם. המסקנה המפלילה עשויה להתקבל גם מצירוף של כמה ראיות נסיביות אשר לא אחת בנפרד אינה מספקת להפללה, אך משקלן המצטבר מספיק לצורך כך... בשלב שלישי מועבר הנטל להנאשם לספק הסברה עשויה לשלול את ההנחה המפלילה העומדת תנגדו. הסברח לופיל מערכת הראיות הנסיביות, העשויה להיות ספקסבירי ביחס להנחתה הפללה של הנאשם, דיבוכדילזכותו."

על רקע זה תיבחנה עדויותיהם של אלירן ושל הנאשם, שכפרו שניהם במכירת הסמים על ידי הנאשם.

20. בבחינת משקל עדותו של אלירן, עובדה בעלת חשיבות היא כי בשעת העדות, ומשום מה, למרות שחלפה מעל שנה מאז האירוע, טרם התקבלה החלטת המאשימה בנוגע לתיק התלוי ועומד נגדו בכל הנוגע לחשד לרכישת הסמים מהנאשם ולהחזקתם. ואולם, הנושא המרכזי הטעון בחינה בקביעת משקל עדותו של אלירן, הוא השאלה כיצד התייחסה המאשימה לעדות זו.

לא ברור מדוע החליטה המאשימה מלכתחילה לכלול את אלירן ברשימת עדי התביעה, בשעה שהיה ברור, לנוכח גרסתו במשטרה, כי לא תוכל לצמוח לה תועלת רבה מעדותו כעד מטעמה.

הכללתו של אלירן ברשימת עדי התביעה, הגם שברור היה שגרסתו אינה עולה בקנה אחד עם התרחיש העובדתי שציירה התביעה, חסמה את אפשרות ההגנה מלהזמין את אלירן כעד מטעמה ולשוחח עמו טרם העדות.

מכל מקום, משעה שידעה המאשימה כי היא חולקת על גרסתו של אלירן, מן הראוי היה כי תבקש לחקרו בחקירה נגדית, אך היא לא עשתה כן.

כאן המקום לציין כי העובדה שאלירן הוא עד תביעה אינה מאיינת באופן מוחלט אפשרות זו של חקירה נגדית על ידי ב"כ המאשימה, שכן סעיף 179 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע בזו הלשון:

"179. עד עוין

קבע בית המשפט כי עד שקרא לו לבעל דין הוא עד עוין לאותו בעל דין- בין מפני שמסר בבית המשפט עדות הסותרת את עדותו בחקירת המשטרה ובין אם מטעם אחר- רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילה היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים." (ההדגשה אינה במקור).

מלשון החוק עולה בפירוש, כי עניין קיומה של סתירה בין העדות בבית המשפט לבין אמרת חוץ אינו אלא אחד הגורמים העשויים להניע את בית המשפט להכריז על עד כעד עוין, ואפשר שהעד יוכרז כעוין, גם אם אין סתירה כאמור (ראו גם י. קדמי על סדר הדין בפלילים חלק שני (ב) 1591 (תשס"ט-2009)). מכל מקום, המאשימה לא ביקשה להכריז על אלירן כעד עוין, וממילא לא ביקשה לחקור אותו נגדית או להוסיף כל הבהרה על הודעותיו במשטרה שהוגשו במקום

חקירה ראשית.

הגם שהימנעות המאשימה מחקירתו הנגדית של אלירן אינה יוצרת חזקה כי דבריו מהימנים, נכונים ויש להעדיפם, להימנעות שכזו משקל ראיתי נכבד, כפי שנקבע בע"פ 7653/11 **ראובן ידען נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.7.12):

"כמה מטרות עיקריות נודעו לחקירה הנגדית. האחת, על מנת לחדד את השנוי במחלוקת ולהעמיד את העד על כך שאין נותנים אמון בדבריו באותה הנקודה. השנייה, על מנת להוציא מפיה עדות שלא סיפר עליה בחקירה הראשית, השלישית, אך שהן עשויות לתמוך בגרסתו של החוקר. היא לערער את העדות שנמסרה בחקירה הראשית, על מנת לאפשר לבית המשפט להתרשם מן הצורה שבה העד 'מגן' על גרסתו, ולאפשר לבית המשפט לקבוע מדע הנוכח באשר למשקל להראייתו... אשר על כן, בדרך כלל, כאשר נמנע בעל דין מחקירה נגדית של עד, ההנחה היא, כי אינו חולק על דבריה העד, ועל בית המשפט להביא את עובדת היעדרה חקירה נגדית בין שיקולי איות העדות. לאזו אף זו, על בית המשפט לייחס משקל לגרסת העד, שכתוצאה מה היעדרה חקירה נגדית לא ניתנה לה הזדמנות 'להגן' על עמדתו' ... עמדתו יודגש, כי אף של עובדת היעדרה חקירה נגדית של עד יריב ישמשקל לבה ערכת עדותו, עדיין אין הדבר מחייב את בית המשפט לקבל את גרסת העד כגרסת אמת לכל דבר, ובכל מקרה הנתון הדבר לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית. כך, למשל, אלול לבית המשפט להתעלם מראיות סותרות, שהובאו על ידי בעל הדין שנמנע מחקירה נגדית, רק משום שלא עשה כן..."

על רקע הלכה זו תיבחן גרסתו של אלירן, תוך התייחסות לעובדה כי אמנם אלירן לא נחקר נגדית על ידי המאשימה, ואולם בהודעותיו במשטרה הוטחו בו החשדות, ואופי השאלות שנשאל היה כשל חקירה נגדית, כך שהוא עומת עם הראיות הסותרות את גרסתו והתאפשר לו לתת להן הסבר.

21. גרסת אלירן מלאת קשיים כשלעצמה, ובהיבטים רבים אף סותרת את גרסת הנאשם. אלירן תיאר קשר רופף מאד אל הנאשם, אותו הכיר כלקוח בקיוסק של דודו, הם מעולם לא יצאו לבלות ביחד, מעולם לא הסתובבו עם חברים משותפים, אין לו קשר עם מי מבני משפחתו של הנאשם, הוא מעולם לא התקשר לנאשם קודם לכן ומעולם לא שלח לו מסרונים לפני אותו יום (ת/5 שורות 14-31). אלירן הזדהה בפני הנאשם במסרון ששלח כ"בן דוד של בן", תוך שהסביר כי מדובר בבן חליוא (ת/5 שורה 126).

לנוכח הקשר הרופף לנאשם שתיאר אלירן, לא ניתן לקבל את הטענה כי הביקור שערך אצלו ביום המעצר, בשעת לילה מאוחרת, מבלי להיכנס לביתו של הנאשם אלא כשהנאשם יצא מהבית, נכנס לרכב של אלירן וישב בו למשך דקות ספורות בלבד, הוא בעל אופי חברתי.

הנאשם תיאר כי לאחר שהיה בנתק במשך ארבע שנים עקב מאסרו, אלירן ביקש לפגוש אותו לאחר שחרורו (עמ' 31

שורה 29). אלירן כלל לא מציין עניין זה בהודעותיו, וגרסתו היא כי סתם רצה לראות את הנאשם, ולא מתוך געגוע (ת/5 שורה 147), מה גם שהפגישה מתקיימת לאחר תחלופת מסרונים ושיחות שאין בה דבר וחצי דבר כדי לבטא את אותם געגועים שתקפו את אלירן, לשיטת הנאשם, ובשלם זימן את הפגישה, וממנה עולה כי דווקא הנאשם הוא שהזמין את אלירן לבוא אליו (ת/9).

בנוסף, הפגישה נקבעת לאחר שאלירן כתב לנאשם **"כן אחי כסף יום ראשון בסדר אחי? אני צריך לקבל מבן אדם"** (ת/9ז) וכן **"לוקח עכשיו אחי כסף ביום ראשון בסדר?"** (ת/9י).

גרסתו של אלירן כאילו מסרונים אלה, שנשלחו בשעות 23:03:04 ו- 23:04:25 בהתאמה, יועדו לבעל המכולת איתמר בן שטרית, ונשלחו בטעות לנאשם אינה משתלבת עם עדותו של בן שטרית, לפיה המרכול שבבעלותו נסגר בשעה 23:00, ואף אינה מתיישבת עם העובדה כי המסרון, נפתח במילים **"כן אחי"**, המלמדות, כי מדובר על תשובה לשאלה, ותואמת באופן מופלא את השאלה שנשלחה במסרון שנשלח מהנאשם לאלירן שניות ספורות קודם לכן, בשעה 23:02:23 ונכתב בו **"מה אני בבית אתה רוצה לבוא"** (ת/9).

יתרה מכך, אף אלירן עצמו לא דבק בגרסתו זו, כפי שעולה מתוך ת/6 שורה 11, שם אומר כי אינו זוכר מדוע כתב דברים אלה לנאשם, אם כי בהמשך שב וחזר על גרסתו הראשונה.

בהודעה ששלח הנאשם לאלירן לאחר שהאחרון שלח את ת/9 **"...כסף ביום ראשון בסדר..."**, נכתב **"לא מבין אחי תבוא אני בבר אילן"**, (ת/9ט). הודעה זו היוותה את הבסיס גם לטענת הנאשם וגם לטענת אלירן, כי אותו מסרון ת/9 נשלח לנאשם בטעות והיה ממוען לבעל המכולת. עם זאת, אין בידי לקבל הסבר זה, שכן התכתובות בין הצדדים נעשתה, באותו שלב, בתוך פרקי זמן של שניות, באופן שאפשר לאלירן לראות את רצף השיח ואת הטעות לכאורה לנוכח תגובתו של הנאשם, ובמקום לכתוב לנאשם שמדובר בטעות שב וכתב לו את ת/9י שבו הוא שב ומבהיר את מבוקשו **"לוקח עכשיו אחי כסף ביום ראשון"**, וכשהנאשם כתב לו לאחר המסרון ת/9 את הכתובת **"....."**, שב אלירן וכתב לו **"בסדר אבל"**, באופן שניתן להבין ממנו כי הוא עדיין מצפה לתשובה לשאלה **"לוקח עכשיו אחי כסף ביום ראשון בסדר?"** לנוכח המשקל שיינתן לגרסתו של הנאשם כפי שיפורט בהמשך, תגובתו של הנאשם אינה מקימה ספק שמא מסרונים אלה נועדו אליו, אלא יש בה כדי ללמד על הזהירות הרבה שהפגין בכל הנוגע לשיח על אודות פרטי ומטרת ההיוועדות עם אלירן.

אלירן נחקר בהודעותיו במשטרה על תכתובת מסרונים נוספת בינו לבין בן חליווא (ת/6 שורות 128 ואילך). דא עקא ששיחות אלה לא הוגשו על ידי המאשימה במסגרת הפלטים המודפסים של ת/9, לא ניתן היה לאתרן בתקליטור שהכיל מאות מסמכים, ועל כן לא ניתן לדברים אלה כל משקל.

22. התנהלותה הדיונית של המאשימה בכל הנוגע להגשת הראיות ובקשתה רק בשלב הסיכומים לדחות את גרסתו של עד התביעה מטעמה מבלי שעיימה אותו עם טענותיה, מעוררת אי נחת רבה מאד. עם זאת, העובדה כי בסופו של יום עד זה עומת בחקירותיו במשטרה עם הראיות הקושרות אותו לרכישת הסמים מהנאשם, התאפשר לו לתת הסבר כשנשאל שאלות בעלות אופי של חקירה נגדית והוא אף מסר הסברים שלא הניחו את דעתי בדבר מהימנות גרסתו, מצאתי כי לא ניתן לקבל את גרסתו במשטרה ובבית המשפט באופן שיש בו כדי לחזק את גרסת ההגנה, והפרטים היחידים שעליהם ניתן להתבסס מתוך גרסתו הם אלה הנוגעים לטיב הקשר שלו, או יותר נכון- להעדרו של קשר חברתי קודם, בינו לבין הנאשם, לבד מהיכרות שטחית ביותר.

23. עדותו של הנאשם בבית המשפט הייתה עדות כבושה, שכן בחקירותיו במשטרה סירב לענות על שאלות בנוגע לעבירת הסמים. גם ביחס לשאלות הספורות שעליהן הסכים להשיב במסגרת חקירותיו במשטרה, ניתן לומר כי דבריו לא היו דברי אמת, שכן בסופו של יום הודה הנאשם בבית המשפט בהפרות של תנאי השחרור שכללו הרבה יותר מאשר יציאה לפתח מקום מעצר הבית כדי לעשן.

אני מתקשה לקבל את הסברו של הנאשם בנוגע לכבישת גרסתו, שכן אין קשר בין הפרות מעצר הבית שבהן הודה ולגביהן חשש כי נסיבות ההפרה תובאנה לידיעת אשתו, לבין עבירת הסמים שבגינה נחקר ושמר על זכות השתיקה. משכך, ובשל כבישת העדות, משקלה של עדות הנאשם במשפט נמוך, אך לא רק מטעם זה.

עדות הנאשם בבית המשפט הייתה מבולבלת ונעדרה רצף הגיוני. גרסתו סתרה בפרטים מהותיים את גרסתו של אלירן בנוגע לנסיבות הפגישה ביניהם, וההסברים שנתן לראיות שעמן עומת, בפרט לשיחות עם אלירן והמסרונים שהחליף עמו, פתלתלים ובלתי משכנעים.

סתירה מרכזית, אפילו מתוך גרסת הנאשם עצמו עולה בנוגע למהות יחסיו עם אלירן. וכך אמר הנאשם בפתח עדותו:

"צמצמתי ונמנעתי בחקירה בכלל ונלחצתי מהסיטואציה שעצרו עוד בן אדם שאין לי קשר אליו ולמעשה אנו חברים. אני יכול להציג את המספר הטלפון שלי של אלירן לוי שאין היכרות מוקדמת. אשתי היתה אצלו בחתונה שלו ולהראות לבית המשפט שאשתי היתה נוכחת בחתונה שלו וזה לא כזה נשען על בן. אנו מכירים הרבה זמן. אותו זמן השתחררתי מבית סוהר. לאחר תקופה קצרה של חודש נעצרתי. הדוד שלו יותר קרוב אלי קצת וכך נפגשנו." (עמ' 30 שורות 7-2).

מתוך דברים אלה עולה שגם הנאשם עצמו לא הציג עמדה חד משמעית בנוגע למהות יחסיו עם אלירן- האם אין לו קשר אליו או שמא הם חברים, האם אין היכרות מוקדמת או שמא יכול להציג את מספר הטלפון שלו והם מכירים הרבה זמן. הסתירות בגרסאותיו של הנאשם בעניין זה מתחדדות לנוכח העובדה שאותה אישר הנאשם בחקירתו, לפיה טרם מפגש עם אלירן פנה אל בן חליוא וביקש ממנו אישור כי אלירן הוא אמנם בן דודו (ת/9-ב-9/ת וכן עמ' 34 שורות 8-9), עובדה שיש בה כדי לחזק את המסקנה בדבר היכרות שטחית ביותר בין השניים.

גרסתו של הנאשם סותרת את גרסתו של אלירן ביחס לטיב הקשר ביניהם, ביחס לרקע לקיום הפגישה, כפי שפורט לעיל, ואף סותרת את גרסת אלירן ביחס למשך הפגישה: בעוד שאלירן אמר שהפגישה ארכה כעשר דקות עד רבע שעה (ת/4 שורות 22-20), לטענת הנאשם הפגישה נמשכה כשתי דקות בלבד (עמ' 31 שורות 27-26), הערכת זמן שקרובה יותר לתיאור של השוטר אריאל אסולין.

בנוסף, הנאשם התקשה להסביר את הצורך הדחוף של אלירן לקיים פגישה כזאת בשעה מוזרה ובמקום שהיה מאד לא נח לנאשם, מה גם שבניגוד לנטען, מתוך תדפיסי השיחות והמסרונים עולה כי הנאשם הוא שהזמין את אלירן לבוא אליו (ת/9). יתרה מכך, קשה לקבל את טענת הנאשם בדבר אי הנוחות שחש לנוכח הפרת מעצר הבית, אשר גרמה לו לקצר עד מאד את המפגש עם אלירן, בהינתן העובדה שימים ספורים קודם לכן, בשתי הזדמנויות שונות, נעדר ממקום מעצר הבית לפרקי זמן ממושכים הרבה יותר בנסיבות שפורטו בכתב האישום, וכן לנוכח העובדה העולה מתוך דו"ח הפעולה של השוטר אסולין, לפיה קודם למפגש עם אלירן הנאשם יצא מהבית מספר רב של פעמים, בין היתר כדי

לשוחח בטלפון או עם שכניו, ואף יצא למפגש בן חמש דקות ברכב הטויוטה שהגיע למקום.

24. מתוך מכלול הראיות שהוצגו, על פי המשקל שניתן להן, ניתן לקבוע כי עד למועד האירוע המתואר באישום הראשון, בין הנאשם לבין אלירן הייתה היכרות שטחית ביותר. סמוך לאותו מועד, אלירן ביקש לדבר עם הנאשם ולשם כך בן חליווא פנה לנאשם ושאל אותו האם הדבר אפשרי. הנאשם אמר לבן חליווא כי אלירן יכול לבוא אליו. בשיחה נוספת בדק עם בן חליווא האם מספר הטלפון של אלירן הוא המספר ממנו התקשר. אלירן יצר קשר עם הנאשם באמצעות שיחות טלפון ומסרונים והשניים קבעו כי אלירן יגיע לכתובת שמסר לו הנאשם, הסמוכה לביתו. במהלך השיח עם הנאשם אלירן ביקש מהנאשם לקחת ממנו משהו באותו היום ולתת לו כסף ביום ראשון. הנאשם מסר לו את כתובתו ואלירן הגיע לאותה הכתובת. המתין לנאשם פרק זמן ארוך מחוץ לבית במהלכו שלח אליו שוב ושוב מסרונים לחוצים וקצרי רוח, בהם הודיע לו על הגעתו למקום וביקש מהנאשם לצאת החוצה. הנאשם יצא, נכנס לרכבו של אלירן וישב במושב שליד הנהג כשהדלת פתוחה למשך רגעים קצרים ביותר, ולאחר מכן עזב את הרכב וחזר לביתו. רגעים ספורים לאחר מכן נמצא ברכבו של אלירן סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות המצוינת בכתב האישום.

25. הראיות מלמדות על קיום מפגש בשעה לא סבירה, בין שניים שהיכרות ביניהם שטחית ביותר, ושנזקקו למעורבותו של גורם שלישי לצורך יצירת הקשר ביניהם. שעת המפגש ומיקומו אינם הולמים מפגש בעל אופי חברתי כפי שניסו הנאשם ואלירן לצייר, אף לא משך הפגישה כפי שעולה מתוך עדותו של השוטר אסולין, ואף לא העובדה כי אלירן הוסיף לחכות לנאשם בקוצר רוח גם כשהאחרון בושש לבוא. ולמפגש זה קדמו דין ודברים שהתייחס ללקיחה של דבר כלשהו על ידי אלירן באותו הערב ותשלום כעבור כמה ימים. גרסאותיהם של הנאשם ואלירן בנוגע לפרטי אותו מפגש סותרות זו את זו בפרטים מהותיים ומחזקות את הראיות הנסיבתיות.

לא הוצג כל הסבר אלטרנטיבי שניתן לקבלו מה אלירן אמור היה לקחת מהנאשם ועל מה היה אמור לשלם, ומשנמצאו סמים ברכב מיד לאחר הפגישה, המסקנה היחידה שניתן להסיק היא כי השיח בין השניים נסוב על עסקת הסמים.

העובדה כי השוטר אסולין לא הבחין בהעברת הסמים בין הנאשם לאלירן הגם שדלת הרכב הייתה פתוחה אינה פוגמת במסקנה לפיה הנאשם העביר לאלירן סמים, זאת בשל הזווית ממנה תצפת על הרכב, וגם בשל כך שהעברת סמים בכמות כה קטנה בין שני האנשים היושבים זה לצד זה בתוך רכב בשעת לילה, אינה בהכרח פעולה בולטת המצריכה תנועות גוף גדולות וניכרות לעין.

האפשרות כי אלירן והנאשם נדברו להיפגש במפגש חברתי ואלירן טעה בהעברת המסרונים אשר כווננו לאחר אל הנאשם היא אפשרות שנפסלה, מהנימוקים שהובאו לעיל.

האפשרות לפיה השניים נועדו להיפגש לצרכים חברתיים והסמים "הושתלו" ברכבו של אלירן על ידי השוטרים היא אפשרות בלתי סבירה שאין לה כל תמיכה בראיות ולא ניתן לקבלה.

26. העובדה כי לא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם או של אלירן על הסמים אינה פוגמת במסקנותי, שכן תרחיש זה הוא אפשרי (ראו ע"פ 216/16 רדאידה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.1.17) בפסקה 51).

27. העובדה שעל הנאשם לא נתפס כסף אינה פוגמת במסקנתי שכן על פי שיחות הטלפון והמסרונים שהוחלפו, התשלום אמור היה להתבצע במועד מאוחר יותר.

28. סיכומם של דברים, הוכח בראיות נסיבתיות, אך מעבר לספק סביר, כי הנאשם ואלירן נדברו להיפגש על מנת שהנאשם ימכור לאלירן סמים. השניים נפגשו והנאשם מסר לאלירן סמים מן הסוג ובמשקל המפורטים בכתב האישום.

29. לנוכח האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוכן המיוחסת לו באישום הראשון ומרשיעה אותו בעבירה של הפרת הוראה חוקית המיוחסת לו באישום השני.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, במעמד הצדדים